

Grupa claselor VII-VII

Emanuel Popa: Am fost tentat să încep prin a povesti care a fost începutul meu în lucrarea cu copiii. Deși a fost în urmă cu mai bine de 20 de ani îmi aduc aminte multe din experiențele de atunci. Dar cred că de data aceasta am să renunț la acele amintiri; poate altădată.

Mă simt binecuvântat să pot face această lucrare. Îmi place enorm de mult să fiu în mijlocul copiilor, fie că este duminica la orele de studiu, fie în alte situații de relaxare. Împreună cu Lili, facem această lucrare de 7ani și cu fiecare grupă descoperim în copiii dumneavoastră măreția lui Dumnezeu. Este minunat să vezi darurile pe care El le-a pus în fiecare copil. Dorința mea este, ca prin ceea ce fac sa-i ajut să îl cunoască mai bine pe Dumnezeu, și astfel să-L iubească tot mai mult și să-și dorească să rămână întreaga viață lângă El.

Nu vreau să clasific grupele pe care le-am avut de-a lungul anilor, ci să-mi exprim părerea doar despre grupa de anul acesta doar pe ei îi prezentăm, nu? Rămân uimit aproape în fiecare duminică de entuziasmul pe care îl manifestă încă de la începutul întâlnirii. Apoi faptul că fiecăruia îi vine rândul să țină rugăciunea îi motivează să fie atenți atunci când unul din ei este în față. Nu de puține ori am fost surprins să văd că sunt mult mai receptivi la „îndemnurile” pentru rugăciune atunci când acestea vin de la unul din ei, și, la fel de surprins am fost ascultându-le. Un alt lucru care îl apreciez la ei, este plăcerea și bucuria lor de a fi împreună. Așa cum veți citi în rândurile de mai jos, veți observa că mulți dintre ei afirmă că cei mai buni prieteni ai lor, fac parte din această grupă.

Aș putea să mai scriu multe lucruri despre ei, dar aș ocupa prea mult spațiu. Totuși nu aș vrea să închei fără a lăuda și modul prompt în care răspund acțiunilor „administrative”. Vă invit ca măcar cei care aveți copiii la grupa 7-8 să treceți să vedeți cum au aranjat și decorat sala. Și nu este singurul exemplu de acest fel.

Nu mai este mult și va veni vara. Aș vrea să vă rog pe fiecare din cei care aveți copiii la grupă, să vă gândiți și să vă pregătiți ca anul acesta să vă lăsați copiii în tabăra pe care intenționăm să o organizăm împreună cu ei.

Pentru tot ceea ce sunt ei vă mulțumesc și în același timp îi mulțumesc lui Dumnezeu și îl rog să aibă grijă de ei ca întreaga lor viață să și-o petreacă alături de El.

Liliana Popa: Sunt aproximativ 7ani de când lucrez cu "normă întreagă" ca și învățător de Școală Biblică în biserică și în afara ei. Pot spune acum, cu "mândrie" că pentru mine este cea mai minunată slujbă ce mi-a fost încredințată. Îmi amintesc și acum cu bucurie, de ziua în care, tânără familie fiind, am primit vizita sorei Dorina Barbu. Eram curioși să aflăm scopul acestei întâlniri. Nu mica ne-a fost mirarea când sora noastră ne-a provocat cu o întrebare: "Voi, la ce slujbă credeți că sunteți chemați în biserică?" Negăsindu-ne prea ușor cuvintele în fața unei asemenea întrebări, a urmat o alta: "Care este talantul pe care vi l-a încredințat Domnul și ce faceți cu el?" După ce am stat puțin pe gânduri, i-am răspuns că darurile noastre sunt pentru a lucra cu copiii și adolescenții. "Atunci, ce vă împiedică?" Răspunsul nostru a fost că nu ne-a invitat nimeni să lucrăm în acest domeniu, dar că ne vom ruga Domnului, și dacă El va vrea... La scurt timp după aceea, Dorina ne-a spus că este nevoie de noi și astfel, iată-ne ajunși învățători. Îți mulțumim încă o dată, Dorina, pentru rugăciunile, încurajarea și dragostea ta pentru noi și pentru copii!

Chiar dacă spuneam la început că este o slujbă minunată pentru mine pot spune în același timp, că este o slujire nu tocmai ușoară și de asemenea o nouă aventură în fiecare săptămână. Munca noastră ca și învățători este deseori dificilă datorită faptului că fiecare copil are anumite nevoi spirituale, care sunt diferite de ale unui adult, iar rezultatele muncii noastre le vedem peste ani și ani. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru soțul meu care are o inimă mare, mare, mare pentru această lucrare și chiar dacă eu mai obolesc uneori, el este acela care mă încurajează și mă sprijinește. Deși nu întotdeauna este ușor, ceea ce mă motivează este dragostea ce o port fiecăruia dintre acești copii. Fiecare are un loc special în inima mea, și o valoare deosebită. Sunt "copiii mei"! Colegele mele știu că uneori am nevoie de un schimb de tură sau de un liber pentru a fi împreună cu cei 20 de "copii ai mei". Mă întrebă adesea cum rezist, iar eu le răspund că îmi place ceea ce fac, iar Dumnezeu este

Cel care îmi dă putere. Rugăciunea mea înaintea lui Dumnezeu este ca El să mă ajute să fiu un exemplu demn de urmat pentru ei, să fiu un îndreptar al vieții lor spre Hristos și să le pot fi un ajutor la vreme de nevoie. Rugăciune mea pentru ei este ca Dumnezeu să-i ajute să-L cunoască fiecare în mod personal pe El și să crească tot mai mult în asemănarea cu El.

De asemenea, mă rog pentru cei care au crescut în biserică, au venit la grupa noastră de copii, însă lumea cu plăcerile ei i-a atras, ca Dumnezeu să aibă milă de ei și să-i aducă înapoi! Și atunci, în cer, odată, ne vom putea bucura și veseli împreună și...ne vom aminti că am fost cândva copii.

Despre ceea ce înseamnă pentru mine (**Cristina Ciupe**) să fiu un învățător de copii, am scris în numărul 7 al revistei articolul „Bucuria de a fi învățător.” Recitind azi articolul, am descoperit că atunci eram învățătoare la aceiași copii la care sunt și acum! Explicația e una simplă: copiii au crescut și au plecat de la grupa claselor 5-6 la grupa claselor 7-8 iar eu, după o absență din lucrare și la provocarea lui Emi și Lili (pentru care le sunt recunoscătoare), am hotărât să mă reîntorc și să facem echipă împreună. Nu vreau să repet ceea ce mă motivează să fac această lucrare, dar vreau să vă spun câteva din lucrurile care mă impresionează la copiii care anul acesta formează grupa claselor 7-8.

În primul rând **încrederea** pe care ne-o arată. Știu asta din discuțiile pe marginea lecțiilor. Au multe întrebări, unele profunde și nu se sfîșiesc să ni le pună. Sunt impresionată când și, copiii, încearcă să răspundă întrebării pusă de alt copil. Aștept întotdeauna întâlnirea cu și cu mare nerăbdare dar și cu o întrebare anume în mintea mea: cum vor reuși copiii să mă surprindă (în nod plăcut, desigur) și de această dată? Și minunea aceasta se întâmplă la fiecare întâlnire! Chiar dacă împreună cu Emi și Lili am stat în fața mai multor copii, nu ne putem permite să venim nepregătiți la grupă, pentru simplul motiv că am fi... prinși! Serios vorbind acum, copiii merită „să se adape dintr-o apă curgătoare și nu dintr-o băltoacă” (Howard Hendricks- Predarea care schimbă vieți). Ne rugăm ca Dumnezeu să ne facă astfel de învățători.

Mă impresionează apoi **creativitatea** lor (multe din lucrurile frumoase ale grupei sunt ideile lor) și nu în ultimul rând, **implicarea** lor serioasă când e vorba de timpul de rugăciune (la noi la grupă copiii țin ora de rugăciune), de aranjatul sălii, scenetă, pregătirea mesei pentru duminică, tema decasă,etc.

Îmi place să cred că vă rugați ca și părinți pentru noi învățătorii dar ne-ați ajutat mult dacă i-ați trimis în fiecare duminică dimineața la grupă și dacă i-ați întrebat despre ce anume am discutat sau dacă au vreo temă de făcut.

Când am venit la biserică să facem poza pentru coperta revistei, una dintre fete a spus: „Cât aș vrea să ne botezăm toată grupa noastră la același botez!” Aceasta e cea mai mare dorință a noastră ca învățători: să-i vedem pe copiii în inima cărora am pus sămânța Cuvântului împreună cu dumneavoastră părinți, rămânând în biserică, în Hristos, în slujire și mai apoi mutându-se în casa din cer. Dumnezeu să împlinească această dorință a inimii noastre.

David Andreea: Când îi vedeam pe Emi, Lili, Diana Medrea (ea era anul trecut lideră la noi la grupă) și pe Estera cu câtă fericire și bucurie se implicau în tot ceea ce făceau pentru grupă, stăteam și mă gândeam că ar fi minunat dacă aș putea să fiu și eu ca ei. Simțeam tot mai mult că ceea ce făceam doar ca „participant” la grupă alături de prieteni nu era de ajuns și nu mă simțeam împlinită. Îmi doream să fiu în fața copiilor atunci când aveam câte un program în biserică, să fiu eu cea care îi învață pe ceilalți un cântec nou...

- 12

Și după ce a plecat Estera la facultate iar Emi mi-a spus că eu voi fi cea care îi va ține locul la grupă, am simțit că Domnul mi-a ascultat rugăciunea și mă simțeam cu adevărat binecuvântată.

Acum, îmi doresc ca tot ceea ce fac, să fie un bun exemplu pentru cei din jur. Mă simt foarte fericită și știu că dacă cer ceva de la Domnul în numele Lui și după voia Sa, totul este posibil. De aceea li mulțumesc și Îi slăvesc!

Tudosă Oana: Îmi place să merg la grupa mare deoarece mă simt bine alături de ceilalți copii, îmi place pentru că s-au legat prietenii frumoase între toți cei care suntem în grupă; îmi place pentru că discutăm despre orice, pentru că ne putem implica și noi: de exemplu, în fiecare duminică unul din noi, copiii, pregătește rugăciunea. Îmi plac foarte mult subiectele care sunt alese de liderii grupei noastre, și că ne fac să înțelegem multe din lucrurile pe care nu le știam sau credeam că sunt altfel, lucruri legate de vârsta noastră și lucruri care ne apropie mai mult de Dumnezeu.

Îmi place că ne petrecem mult timp împreună (mese cu grupa la biserică, revelionul). Îmi doresc ca și în continuare să aflu lucruri care să mă apropie de Dumnezeu și să ne simțim bine în continuare.

Tomoni Osana: Când am ajuns în clasa a VH-a știam că va trebui să merg la grupa 7-8. La început am mers cu o oarecare ezitare, deoarece știam că am ajuns la cea mai mare grupă de copii din biserică și că va trebui să avem mai multe programe, mai multe lecții și mai multe responsabilități (mai ales că liderii erau Emi și Lili Popa, iar de anul acesta și Cristina Ciupe). Dar ezitarea mea a dispărut; cu cât mergeam

mai des la grupă, cu atât îi cunoșteam mai bine pe ceilalți copii, și cu timpul, am ajuns să fiu parte integrantă din grup. Simțeam că făceam parte din ceva mult mai mult decât un simplu grup; simțeam că Dumnezeu îmi vorbește prin fiecare lecție ținută de lideri și prin fiecare cântare.

Chiar dacă suntem grupa cea mai mare, asta nu înseamnă că nu am avut parte și de „micile bucurii” specifice toți vârstei noastre: jocurile. Mulți dintre noi suntem la Corul de Copii și astfel am avut parte și de ieșiri și misiuni, Dumnezeu răsplătindu-ne efortul de la repetiții.

Mi-ar plăcea foarte mult să pot rămâne la această grupă și anii următori, deoarece ea a fost, este și va rămâne o grupă specială pentru mine.

Mă numesc **Horopciuc Castana Rut** și am 15 ani, astfel că sunt în clasa a VIH-a. Pasiunea mea este muzica și cânt la vioară de 8 ani. Fac acesta cu dorința ca Dumnezeu să mă folosească în lucrarea Lui.

Grupa pe care o frecventez, grupa claselor 7-8, este formată din niște copii care-mi sunt prieteni și din niște lideri care sunt adevărate modele de urmat, și aș dori să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru fiecare din ei: Emi și Lili Popa, Cristina Ciupe și Andreea David. Ei fac tot posibilul ca să combine Scriptura cu aplicațiile și cu plăcutul, iar acest lucru le reușește pe deplin. Când suntem împreună, eu personal îmi doresc ca timpul să stea în loc. Este o grupă binecuvântată de Dumnezeu în toate privințele, de la partășie și rugăciune, până la distracție.

Unul din lucrurile care îmi place cel mai mult la grupă, este faptul că ne leagă adevărate prietenii și sunt bucuroasă să pot afirma că cei mai buni prieteni ai mei sunt din biserică, din această grupă. De asemenea îmi plac foarte mult activitățile pe care le facem: ieșiri în parc, mese la biserică, „decorarea” sălii de la grupă, etc.

Cred că cel mai important lucru este acela ca lui Dumnezeu îi place ceea ce facem și El veghează asupra grupeii noastre și asupra fiecăruia în parte.

Pentru tot ceea ce facem, ceea ce suntem împreună ca grupă nu pot decât să spun „**Doamne, mulțumesc!**”

Mă numesc **Păcurar Rozalia Mihaela**, am 13 ani și fac parte din grupa claselor 7-8. Îmi place foarte mult să merg la grupă deoarece Dumnezeu a binecuvântat această grupă cu niște lideri deosebiți cu care discutăm pe teme biblice foarte interesante, care ne provoacă să ne gândim la importanța unor lucruri care de multe ori le consideram banale. Așa am ajuns să-mi dau seama că problemele cu care mă confrunt în viața de zi cu zi trebuie abordate din punctul de vedere al lui Dumnezeu.

Îmi place să mă implic în diversele activități pe care le avem cu grupa: să aranjez împreună cu prietenii de la grupă camera în care ne adunăm, sala unde am mâncat de revelion sau în duminicile în care rămâneam cu grupa la biserică. Îmi place să facem ieșiri, cu alte cuvinte, să petrecem timp împreună.

Pentru mine, unul din cele mai importante lucruri de la grupă este că mă întâlnesc cu prietenii mei cei mai buni, cu care am legat prietenii foarte strânse, că putem povesti între noi, și nu m-aș supăra dacă ne-am întâlni de două ori pe parcursul unei săptămâni, fiindcă de cele mai multe ori timpul de duminică dimineața este prea puțin pentru activitățile pe care le facem la grupă și nu le putem termina întotdeauna.

Ciupe Emanuel, 13 ani. Pe mine mă motivează să vin la grupă prietenii pe care îi am acolo, lecțiile biblice și cântările (îmi plac foarte mult lecțiile și cântările). Îmi place că suntem un grup restrâns, de aceeași vârstă, așa că putem merge în misiune, să mergem la Castel sau să mâncăm împreună, să mergem cu colinda și chiar revelionul să-l facem împreună. Tot la grupă putem să povestim între noi despre școală și despre alte lucruri specifice vârstei.

Când eram la biserica veche, în primul an când am venit la grupa mijlocie eu eram cel mai mic. Îmi plăcea când se apropia cineva de mine și povestea cu mine. Pe atunci, aceste discuții făceau să îmi placă să vin la biserică. De când am venit în biserica nouă, am vrut să slujesc în biserică. În biserica veche mă duceam la cor la tata, poate-poate mă ia și pe mine fratele Vali. Dar aici am intrat în corul de copii. Apoi am vrut să fiu la calculator și așa s-a și întâmplat. Cred că acesta este și rezultatul venirii mele constante la biserica și la grupă.

Petroesc Andreea. Pentru mine fiecare duminică petrecută la această grupă de copii este foarte specială. Cel mai mult îmi place la grupa din care fac parte activitățile pe care le facem împreună, ieșirile și întâlnirile. Este foarte bine că putem să ne adunăm la biserică, uneori să luăm masa împreună și să petrecem un timp frumos.

Fiecare dintre noi poate să se implice în activitățile pe care le facem. În fiecare duminică, câte un copil alege un text din Biblie și pe baza lui, aducem înaintea lui Dumnezeu motive de rugăciune pentru săptămâna care urmează. Lecțiile pe care le facem ne ajută să ne apropiem mai mult de Dumnezeu și să-L cunoaștem mai bine.

Îmi place foarte mult că putem aduce colegi sau prieteni de-ai noștri ca să audă și ei despre Dumnezeu. Prietenii care ne leagă sunt foarte frumoase. Eu pot spune că cei mai buni prieteni ai mei, aparțin acestei grupe.

Mă simt foarte bine la această grupă și dacă am ceva care mă frământă, pot să le cer sfaturi celor de

aici, deoarece știu că ei sunt gata să mă ajute oricând. Mă bucur că fac parte din această grupă și pentru mine este ca o a doua familie,

Petroesc Daniel: Mie la grupă îmi place că discutăm multe lucruri interesante. De exemplu, într-o duminică am discutat despre prietenii noștri, despre cum să-i alegem, cum să ne comportăm în mijlocul lor, cum să fim exemple bune pentru ei. Îmi place când cântăm cu grupa în biserică și mi-aș dori să cântăm de mai multe ori. Un alt lucru de care mă bucur este atmosfera foarte plăcută; pe mine asta mă ajută să fiu mie înțelegător. Mi-ar plăcea ca și grupă să mâncăm mai des la biserică și să facem mai multe ieșiri.

Liderii de la VII-VIII sunt foarte înțelegători și de treabă; sunt foarte fericiți că-i am ca lideri. Cred că multe grupe de copii și-ar fi dorit să-i aibă ca lideri.

Tudosă Cristina, Mani. Întotdeauna îmi plăcea să merg la grupele de copii. Eram mereu pregătită să cânt, să fiu activă la ora de studiu și abia așteptam să-mi întâlnesc prietenii. Și acum sunt nerăbdătoare să vină ziua de duminică și să merg la grupă. Parcă ceva mă atrage. De fiecare dată intru în sală cu bucurie. Liderii care sunt așa binecuvântați de Domnul, pregătesc duminică de duminică lecții care mă ajută să trec peste săptămână. Prietenii mei cei mai buni se află în această grupă și mă bucur să-i văd de fiecare dată. Îmi plac foarte mult și activitățile pe care le facem împreună: „masa de grup” (să zic așa), revelionul pe care l-am petrecut împreună, programele în biserică și desigur că ne-am propus să facem și câteva misiuni pe care le aștept cu nerăbdare. Cred că și acesta este unul dintre lucrurile care mă „împinge” să merg la grupă.

Știu că Dumnezeu binecuvintează timpul pe care îl petrecem împreună și cred că El lucrează la fiecare lucru care este spre slava Sa.

Mitrofan Andreea. Pentru mine duminica este cea mai frumoasă zi din săptămână. Abia aștept să vină duminica să mă duc la grupa de copii unde am foarte mulți prieteni și cu care mă înțeleg foarte bine. Îmi plac tare mult liderii pe care îi am și mă rog Domnului să îi binecuvinteze și să le dea putere să ducă această lucrare la bun sfârșit.

Îmi place foarte mult la grupa de copii, deoarece acolo am învățat să-L iubesc pe Dumnezeu, să-L slujesc și să văd câte a făcut pentru mine, că a murit la Golgota ca să îmi ierte păcatele, îmi place de lideri că în fiecare duminică vin cu câte o idee pentru a face diverse activități: revelionul l-am făcut împreună și Dumnezeu mi-a arătat încă o dată că mă iubește. La biserică am învățat că Dumnezeu a pus în mine foarte multe calități pe care încă nu știu să le apreciez îndeajuns.

De când s-a înființat corul de copii, Dana Jude a venit la mine și m-a întrebat dacă vreau să contribuim și eu la această lucrare. M-am bucurat nespus de mult pentru că am fost aleasă și eu, și îi sunt mulțumitoare lui Dumnezeu pentru vocea pe care mi-a dat-o. De atunci, în fiecare sâmbătă mă duc cu drag la repetițiile corului, și aceasta înseamnă foarte mult și este important pentru mine.

În nou! an mi-am propus să dedic mai mult timp lui Dumnezeu, să citesc mai mult Biblia și de la începutul anului am început să răspund întrebărilor care se pun în fiecare săptămână, îl rog pe Dumnezeu să mă ajut să pot face acest lucru tot anul.

Ciurchea Elelna: De când sunt la grupa 7-8, am învățat multe lucruri importante pentru viață. Faptul că la grupă se discută lucruri pentru vârsta noastră m-a ajutat să înțeleg ceea ce vrea Dumnezeu și de la noi adolescenții sau mai bine zis preadolescenții.

Liderii sunt pregătiți să ne răspundă cu referințe din Biblie, la întrebări la care singuri nu găseam soluții. C u t i n a n ț Lorena: Grupa 7-8 este una dintre cele mai binecuvântate grupe. Nu fac parte de mult timp din această grupă, dar pășind aici, am descoperit din nou șansa de a iubi și de a fi iubit.

Liderii sunt niște ființe minunate, care știu să asculte și să facă timpul petrecut împreună mai plăcut și în același timp, unul în care să ne dăm seama care este scopul pentru care existăm pe acest pământ. La grupa 7-8 poți să găsești un sprijin, prieteni, dar în același timp frați alături de care să pășești înaintând pe drumul vieții.

Păcurar Andrei: Noi ne întâlnim duminica la biserică pentru a învăța despre Dumnezeu și îmi place că putem să ne întâlnim pe grupe de vârstă și putem să vorbim cu liderii despre problemele noastre. Îmi plac foarte mult momentele de rugăciune, deoarece avem posibilitatea de a ne pregăti fiecare pe rând.

Ciube Natanael: "Grupa Mare" e cea mai tare! Încă de când eram la grupa 5-6, auzeam de la cei ce erau la 7-8 cât este de frumos. Auzeam despre lecțiile pe care le fac, de cântări și mai ales de lideri. Când am ajuns eu la 7-8, era și mai frumos, pentru că și cei mai buni copii au ajuns acolo.

Îmi plac mesele de duminica pe care le avem cu grupa, faptul că facem multe "jocuri" pe care le aduce Cristina Ciube. Dacă ar fi să amintesc doar două dintre ele, ar fi: să scriem ce am vrea să schimbăm la noi, și ce am vrea să schimbăm la părinții noștri. Este foarte fain la 7-8, dar de la anul, va trebui să ajung la o altă "etapă". Tot ce contează este că m-am simțit bine la 7-8!